



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 29 października 2020 r.

Poz. 7561

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.905.2020 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 28 października 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 282/XXVI/2020 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie ustalenia Regulaminu parkingu Parkuj i Jedź (Park & Ride) w Lublińcu, w części, określonej w:

1) § 2 ust. 5 załącznika do uchwały w zakresie zwrotu: „mieć wyłączony zapłon oraz światła, zamknięte okna, drzwi oraz bagażnik” i poprzedzającego go przecinka oraz w zakresie zdania: „Użytkownik zobowiązany jest do wyłączenia pozostawionych w pojeździe urządzeń radiofonicznych.”, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.), dalej jako „ustawa” w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP” w związku z art. 60 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 110 ze zm.),

2) § 2 ust. 10 pkt 1 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2182 ze zm.),

3) § 2 ust. 10 pkt 2 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 ze zm.),

4) § 2 ust. 10 pkt 3 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 821 ze zm.), dalej jako „Kodeks wykroczeń”,

5) § 2 ust. 10 pkt 5 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń,

6) § 2 ust. 10 pkt 6, pkt 8, ust. 11 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 września 2020 r. Rada Miejska w Lublińcu przyjęła uchwałę Nr 282/XXVI/2020 w sprawie ustalenia Regulaminu parkingu Parkuj i Jedź (Park & Ride) w Lublińcu, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi: *Regulamin parkingu "Parkuj i Jedź" ("Park & Ride") w Lublińcu*.

W podstawie prawnej uchwały wskazano przepis art. 40 ust. 1, ust. 2 pkt 4, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 września 2020 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała w części jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z treścią art. 7 Konstytucji RP - organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności. Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Granice swobody prawodawczej rady gminy zakreślone są nie tylko przepisami ustawy o samorządzie gminnym, ale także ustawami szczególnymi. Uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego, stanowiące akty prawa miejscowego, winny zatem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Jeśli dane zagadnienie jest przedmiotem regulacji ustawowej oznacza to, że jest ono wyłączone z kompetencji uchwałodawczej organu stanowiącego gminy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 sierpnia 2015 r., sygn. akt IV SA/Po 368/15, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Podkreślenia również wymaga, że przepisy aktów prawa miejscowego winny być stanowione zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283). Z treści § 137 w związku z § 143 zasad techniki prawodawczej wprost wynika, że w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw oraz przepisów innych aktów normatywnych. Powtórzenie w uchwale regulacji ustawowych lub ich modyfikacja bądź uzupełnienie przepisami stanowionymi przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała nie powinna powtarzać przepisów ustawowych, jak również nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09, z dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 170/10, z dnia 10 listopada 2009 r., sygn. akt II OSK 1256/09, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Natomiast zgodnie z treścią art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy, na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Stanowienie przez radę gminy prawa powszechnie obowiązującego na podstawie ogólnej normy kompetencyjnej zawartej w ww. art. 40 ust. 2 ustawy jest możliwe tylko w ramach przyznanych gminie kompetencji, związanych z realizacją nałożonych na nią zadań. W orzecznictwie oraz doktrynie przyjmowane jest jednolicie, że przez pojęcie „zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej” należy rozumieć ogólne wytyczne, czyli reguły zachowania się, kierowane do osób, które przebywają na tych terenach lub w tych obiektach (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 169/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się również, że pojęcie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się. Oznacza to w konsekwencji uprawnienie rady gminy do wprowadzenia reguł dotyczących obowiązującego sposobu zachowania się podmiotów, które przebywają na terenach lub w obiektach, o jakich mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 kwietnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 170/10, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Zasady i tryb

korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej (przybierające formę regulaminów korzystania z obiektów i urzędzeń) - jak sama treść przepisu wskazuje - nie są adresowane do podmiotów zarządzających, lecz do podmiotów korzystających z owych obiektów i urzędzeń, a więc do społeczności lokalnej. Osoby korzystające powinny natomiast podporządkować się uchwalonym w tym zakresie regulacjom, bowiem w przeciwnym razie mogą zostać niedopuszczone do skorzystania z tych obiektów i urzędzeń (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 7 sierpnia 2007 r., sygn. akt II SA/Rz 473/07, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W ocenie organu nadzoru, § 2 ust. 5 załącznika do uchwały w zakresie zwrotu: „mieć wyłączony zapłon oraz światła, zamknięte okna, drzwi oraz bagażnik” oraz w zakresie zdania: „Użytkownik zobowiązany jest do wyłączenia pozostawionych w pojeździe urzędzeń radiofonicznych.”, jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Rada Miejska w wyżej powołanej regulacji załącznika do uchwały określiła, że: *Pojazd po ustawieniu na miejscu parkingowym powinien być unieruchomiony, mieć wyłączony zapłon oraz światła, zamknięte okna, drzwi oraz bagażnik. Użytkownik zobowiązany jest do wyłączenia pozostawionych w pojeździe urzędzeń radiofonicznych.* Zdaniem organu nadzoru, w omawianym § 2 ust. 5 załącznika do uchwały zasadę korzystania z parkingu stanowi wyłącznie obowiązek unieruchomienia pojazdu na miejscu parkingowym. Natomiast obowiązek „wyłączenia zapłonu” został już uregulowany w art. 60 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 ustawy o ruchu drogowym. Zgodnie z powołanym przepisem tej ustawy: *Zabrania się kierującemu: 1) oddalania się od pojazdu, gdy silnik jest w ruchu; 3) pozostawiania pracującego silnika podczas postoju na obszarze zabudowanym; nie dotyczy to pojazdu wykonującego czynności na drodze.* Dodatkowo, obowiązek wyłączenia świateł i urzędzeń radiofonicznych oraz zamknięcia okien, drzwi i bagażnika nie można zakwalifikować do zasad korzystania z parkingu. Dodatkowo, tytułem przykładu można wskazać, że w przypadku, gdy w pojeździe nie zostanie wyłączone urządzenie radiofoniczne, które nadmiernym hałasem będzie zakłócało porządek publiczny, właściciel (użytkownik) pojazdu może ponieść karę przewidzianą w art. 51 § 1 i § 2 Kodeksu wykroczeń:

§ 1. Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spójność, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzelenie w miejscu publicznym,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 ma charakter chuligański lub sprawca dopuszcza się go, będąc pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Reasumując, wprowadzenie w § 2 ust. 5 załącznika do uchwały obowiązków dotyczących zaparkowanego pojazdu nie mieszczą się w granicach upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Powyższe rozważania należy analogicznie odnieść do zakazu określonego w § 2 ust. 10 pkt 8 załącznika do uchwały – *Na terenie Parkingu zabronione jest: 8) pozostawianie w samochodzie osobowym ludzi i zwierząt w czasie postoju na miejscu parkingowym.* W ocenie organu nadzoru, kwestia pozostawienia w samochodzie osobowym ludzi i zwierząt w czasie postoju na miejscu parkingowym nie stanowi zasady korzystania z ww. parkingu. Tytułem przykładu również można wskazać, że pozostawienie osób w samochodzie, może stanowić zagrożenie dla tych osób. W zależności bowiem od rodzaju popełnionego czynu osoba pozostawiająca drugą osobę w samochodzie może podlegać sankcją przewidzianym w art. 106 Kodeksu wykroczeń (*Kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad małoletnim do lat 7 albo nad inną osobą niezdolną rozpoznać lub obronić się przed niebezpieczeństwem, dopuszcza do jej przebywania w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia człowieka, podlega karze grzywny albo karze nagany*) lub art. 160 § 1 - § 3 Kodeksu karnego (*§ 1. Kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 2. Jeżeli na sprawcy ciąży obowiązek opieki nad osobą narażoną na niebezpieczeństwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.*). Pozostawienie zwierzęcia w samochodzie również może być w poszczególnych przypadkach zakwalifikowane jako znęcanie się nad zwierzęciem (art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 638)).

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała zawiera również inne nieprawidłowości.

Treść § 2 ust. 10 pkt 1 załącznika do uchwały jest sprzeczna z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 5 ust. 4 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania

tytoniu i wyrobów tytoniowych. W wyżej powołanym § 2 ust. 10 pkt 1 załącznika do uchwały wskazano, że: *Na terenie Parkingu zabronione jest: 1) palenie tytoniu.* Kwestie związane z zakazem palenia wyrobów tytoniowych, w tym palenia nowatorskich wyrobów tytoniowych, i palenia papierosów elektronicznych unormowane zostały w art. 5 ust. 1 pkt 1 - 11 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Ustawa ta w szczególności w art. 5 ust. 4 upoważnia radę gminy do ustalenia, w drodze uchwały, dla terenu gminy inne niż wymienione w ust. 1 miejsca przeznaczone do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego, pary z papierosów elektronicznych i substancji uwalnianych za pomocą nowatorskiego wyrobu tytoniowego. Z tego też względu wprowadzenie tego rodzaju zakazu nie może następować na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Natomiast § 2 ust. 10 pkt 2 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W treści § 2 ust. 10 pkt 2 załącznika do uchwały określono: *Na terenie Parkingu zabronione jest: 2) spożywanie alkoholu.* Sprawy związane z spożywaniem napojów alkoholowych uregulowane zostały w sposób kompleksowy w art. 14 ust. 1 – ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa ta w szczególności w art. 14 ust. 2a wskazuje, że: *Zabrania się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.* Dodatkowo, przepis art. 14 ust. 6 ww. ustawy upoważnia radę gminy do ustanowienia czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że wprowadzenie tego rodzaju zakazu nie może następować na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Paragraf 2 ust. 10 pkt 3 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 145 Kodeksu wykroczeń. W treści ww. regulacji załącznika do uchwały wskazano: *Na terenie Parkingu zabronione jest: 3) zaśmiecanie.* Zdaniem organu nadzoru, zakwestionowany powyżej przepis dotyczy materii uregulowanej już obowiązującymi przepisami prawa. Przedmiotowy zakaz jest objęty sankcjami w art. 145 Kodeksu wykroczeń, który stanowi, że: *Kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany.*

Regulacja § 2 ust. 10 pkt 5 załącznika do uchwały jest sprzeczna z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń. W treści § 2 ust. 10 pkt 4 załącznika do uchwały wskazano, że: *Na terenie Parkingu zabronione jest: 5) używanie otwartego ognia.* W ocenie organu nadzoru, wyżej wskazany paragraf załącznika do uchwały stanowi modyfikację zakazu wynikającego z przepisu 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń - *Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na: 1) niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.*

W ocenie organu nadzoru, § 2 ust. 10 pkt 6 załącznika do uchwały wskazujący, że: *Na terenie Parkingu zabronione jest: 6) podejmowanie działań niezgodnych z przepisami BHP i PPOŻ – jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP.* Powyższą regulację załącznika do uchwały należy ocenić jako naruszającą obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa. Umocowanie do wydawania aktów niższego rzędu musi wynikać z aktów wyższego rzędu, przy czym przepisy zawarte w aktach niższego rzędu nie mogą naruszać przepisów zamieszczonych w aktach wyższego rzędu. Przepisy uchwały podjętej przez radę gminy na podstawie upoważnienia ustawowego nie mogą bowiem stanowić podstawy prawnej obowiązywania aktów wyższego rzędu (ustaw i rozporządzeń). Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP: „Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego”. Przepis art. 40 ust. 1 i 41 ust. 1 ustawy stanowią, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały. Akty prawa miejscowego stanowią zatem źródło prawa powszechnie obowiązującego, a zakres ich obowiązywania jest ograniczony do obszaru działania organów, które je wydały. Wobec powyższego, należy zakwestionować „zakaz podejmowania działań niezgodnych z przepisami BHP i PPOŻ”. Organ stanowiący gminy nie może wprowadzać obowiązków lub zakazów, które już wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

Dalej, należy wskazać, że w § 2 ust. 11 załącznika do uchwały wskazano, że: *W przypadku niezgodnego z Regulaminem zaparkowania pojazdu, jeżeli ma to bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo osób lub mienia, lub*

zaparkowania niezgodnego z oznakowaniem, pojazd będzie odholowany na koszt właściciela. W ocenie organu nadzoru, ww. regulacja załącznika do uchwały stanowi przekroczenie upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy, ponieważ nie określa zasad i trybu korzystania z parkingu, lecz sankcje za parkowanie pojazdu niezgodnie z zasadami określonymi w regulaminie parkingu. Wobec powyższego, § 2 ust. 11 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP.

Reasumując, Rada Miejska w Lublińcu, w wyżej wymienionym zakresie, przekroczyła upoważnienie wynikające z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie jedynie wyżej wskazanej części uchwały.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr 282/XXVI/2020 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie ustalenia Regulaminu parkingu Parkuj i Jedź (Park & Ride) w Lublińcu, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w wyżej wymienionej części uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz